

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 501/06
05.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажих, Браниславе Апостоловића, Миломира Николића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Републике Србије - Републички геодетски завод - Служба за катастар непокретности ББ, чији је законски заступник Републички јавни правобранилац, ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиље против пресуде Окружног суда у Прокупљу Гж. бр. 1449/05 од 28.12.2005. године, у седници одржаној 05.04.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Прокупљу Гж. бр. 1449/05 од 28.12.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Куршумлији П. бр. 401/05 од 25.10.2005. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље АА као неоснован, којим је тражила да се утврди да јој је незаконито престао радни однос и да се решење туженог бр. 118-302/5 од 04.07.2005. године, и решење бр. 118-302/1-05 од 27.07.2005. године пониште. Ставом II изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљу врати на послове и задатке које је обављала пре престанка радног односа и призна јој сва права из радног односа, као неоснован, а ставом III изреке обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове поступка у износу од 4.500,00 динара у року од 8 дана од пријема отправка пресуде.

Окружни суд у Прокупљу је пресудом Гж. бр. 1449/05 од 28.12.2005. године одбио као неосновану жалбу тужиље и првостепену пресуду потврдио.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386. ЗПП-а.

Ревизија је неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачке 11. ЗПП-а на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неоснован је разлог ревизије о учињеној повреди одредбе чл. 354. став 2. тачке 14. ЗПП-а. Разлози побијане и првостепене пресуде о одлучним чињеницама су јасни и између себе непротивуречни, а нису противуречни ни садржини доказа изведених у поступку.

Одлука о тужбеном захтеву заснована је на утврђеном чињеничном стању да је решењем туженог од 28.03.2005. године тужиља примљена 01.04.2005. године у радни однос на одређено време до 9 месеци на пословима израде катастра непокретности у Служби за катастар непокретности у ББ. Решењем туженог бр. 118-302/05 од 04.07.2005. године тужиља је престао радни однос заснован на одређено време закључно са даном 30.06.2005. године. Одлучујући о приговору тужиље тужени је преиначио првостепено решење у односу на датум престанка радног односа, тако што је утврдио да радни однос тужиљи престаје 22.07.2005. године, након истека права тужиље на коришћење годишњег одмора.

На утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право.

Радни однос тужиљи престао је законито на основу одредбе члана 175. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24 од 15.03.2005. године), ступио на снагу 23.03.2005. године. Наведеном одредбом прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован. Како је тужиља решењем туженог од 28.03.2005. године примљена 01.04.2005. године у радни однос на одређено време до 9 месеци на пословима израде катастра непокретности у Служби за катастар непокретности у ББ, то је у оквиру рока од 9 месеци истекао рок за који је тужиља засновала радни однос. Тужиља при заснивању радног односа на одређено време није засновала радни однос на период од 9 месеци да би јој радни однос престао истеком рока од 9 месеци па је тужиљи законито могао да престане радни однос у било ком тренутку пре истека 9-месечног периода, а како су то правилно закључили и нижестепени судови.

Оцењујући законитост решења о престанку радног односа у односу на истакнуту чињеницу да је тужиљи

незаконито престао радни однос за време трудноће нижестепени судови су правилно закључили да тужиља не ужива посебну заштиту од отказа уговора о раду у смислу одредбе члана 187. став 1. наведеног Закона о раду. Посебна заштита од отказа уговора о раду запосленом из става 1. чл. 187. није предвиђена за запосленог који је засновао радни однос на одређено време, а како је то прописано ставом 2. ове законске одредбе.

Из изложеног неоснован је разлог ревизије да је о тужбеном захтеву одлучено погрешном применом материјалног права.

Одлука о ревизији донета је на основу одредбе члана 393. ЗПП-а.

На основу чл. 491. став 4. ЗПП-а („Службени гласник РС“, бр. 125 од 22.11.2004. године) о ревизији је одлучено по правилима парничног поступка која су важила до дана ступања на снагу овог Закона.

Председник већа-судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст